

[Udenrigsministeren.]
selv om dette Forslag ikke er behandlet til Ende i det andet høje Ting, har man dog i Landstinget ment, at den Ordning, der paatænkes, er i saadan Grad sikret for Straffelovens Vedkommende, at der ikke vil være noget i Vejen for allerede før den endelige Vedtagelse af Straffelovforslaget at tage Beslutning om denne Konvention her i Rigsdagen.

Forslaget er tiltraadt af alle Partier i det andet høje Ting og enstemmigt vedtaget. Jeg skal hermed anbefale det til hurtig Fremme her i Tinget.

Hans Rasmussen: Jeg skal paa min Gruppens Vegne ganske kort anbefale, at man her i Folketinget vedtager den Konvention, der her foreligger Forslag om. Det kan maaske synes noget underligt, at man vedtager en Konvention, der forudsætter Tilstedeværelsen af Lovgivningsbestemmelser, som endnu ikke er fastslaaet, men da man ikke fra nogen Side nærer Tvivl om, at der inden ret længe vil foreligge en Straffelov med et saadant Indhold, at vi vil være i Stand til at opfylde vore Forpligtelser i Henhold til Konventionen, tror jeg, at man kan se bort fra denne øjeblikkelige Mangel. Om selve Sagen tror jeg ikke, der vil være nogen Uenighed; man vil sikkert fra alle Sider her i Tinget, som Tilfældet har været i Landstinget, give Tilslutning til denne Konvention og derved give Udtryk for Ønsket om fra dansk Side at være med i det Folkeforbundsarbejde, der paa saa mange Maader giver saa smukke Resultater.

Inger Gautier Schmit: Folkeforbundets store, betydningsfulde Arbejde for at fremme den mellemfolkelige Forstaaelse og øge Nationernes Velfærd har jo netop i denne Uge gennem en Række Møder her i Hovedstaden været fremdraget og belyst og har fundet sin fulde Anerkendelse. Til Trods for det korte Spand af Aar, i hvilket Folkeforbundet har bestaaet, er det et overordentlig stort og imponerende Antal Omraader, det har draget ind under sit Virkefelt. Den foreliggende Konvention angaaende Begrænsning af utugtige Offentliggørelser synes maaske at have ringere Betydning sammenlignet med mange af de andre store Spørgsmaal og Problemer, Folkeforbundet arbejder paa at løse, men Konventionen rummer dog det meget betydelige Moment, at man fra officiel Side, bl. a. fra de 28 Staters Side, som har rati-

ficeret Konventionen, tager et positivt Standpunkt og gør et officielt Skridt til Bekæmpelse af dette navnlig for Ungdommen saa nedbrydende Uvæsen, som der her er Tale om. At en Nation sundhedsmæssigt søger at værne om sin Ungdom, er naturligt, ja, paakrævet; men lige saa vigtigt er det, at man ogsaa, saa vidt Midler staar til Raadighed, dæmper op for de Forgiftninger, som ad mere indirekte Veje møder Ungdommen og bidrager til at svække, forvirre og ødelægge dens moralske Forestillinger. Ethvert Skridt, der i saa Henseende bliver foretaget fra autoritativ Side, maa derfor mødes med den største Sympati, og jeg kan derfor ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale denne Konvention til Vedtagelse.

Naar man allerede i 1910 fandt Lejlighed til at slaa sig sammen i et Samarbejde mellem Nationerne for at danne et Værn imod Udbredelsen af de i Konventionen forbudte Ting, hvor meget mere er der saa ikke Grund til et saadant Samarbejde nu i 1930, hvor Tendensen i Retning af at drive Handel og reklamere med og falbyde alle de i Konventionen forbudte Genstande absolut maa siges at være stærkt forøget, og hvor Forargelsen herover i det offentlige Samfund desværre er kendeligt slappet, hvilket maaske er det allerfarligste ved hele Udviklingen. Vor Straffelov har hidtil paa disse Omraader været for svag, saaledes at man ikke med tilstrækkelig Kraft har kunnet bekæmpe disse Onder; det synes, som om Menneskenes Opfindsomhed i Retning af at drive denne Handel er løbet forud for Straffeloven. Men dette ændres jo nu gennem vor nye Straffelov, som bringes i Overensstemmelse med Konventionens Tekst. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Konventionens Ratifikation.

Ole Bjørn Kraft: Ogsaa det konservative Folkeparti kan give sin Tilslutning til Ratifikation af Konventionen, og jeg kan henholde mig til de allerede faldne Udtalelser om denne Sag.

Jesper Simonsen: Jeg skal blot paa mit Partis Vegne udtale, at vi kan tiltræde det foreliggende Forslag i den Form, det har.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.